

Sygn. akt. IV Ka 726/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla

Sędziowie SO Piotr Kupcewicz

SO Adam Sygit - sprawozdawca

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Scheffs

przy udziale Gizeli Kubickiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie X Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Żninie

z dnia 24 maja 2013 roku sygn. akt X K 317/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności zawarte w pkt 2; w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 726/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie X Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Żninie oskarżonego R. K. uznano za winnego tego, że w dniu 6 marca 2013 roku około godziny 10.10 w miejscowości P.gmina Ż.powiat (...), po drodze publicznej kierował rowerem, wbrew zakazowi prowadzenia rowerów na okres 3 lat, orzeczonemu na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Żninie z dnia 12 września 2012 roku, sygn. akt II K 392/12, zakazowi prowadzenia rowerów na okres 3 lat orzeczonemu na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Żninie z dnia 4 października 2012 roku sygn. akt II K 433/12, zakazowi prowadzenia rowerów na okres 3 lat, orzeczonemu na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Żninie z dnia 28 listopada 2012 roku, sygn. akt II K 523/12 oraz zakazowi prowadzenia rowerów na okres 2 lat, orzeczonemu na mocy wyroku Sądu rejonowego w Żninie z dnia 29 listopada 2012 roku, sygn. akt II K 531/12, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. i za to, na podstawie art. 244 k.k., wymierzono mu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Jej wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres czterech lat tytułem próby. Oskarżonego zwolniono od kosztów sądowych i opłaty, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Od powyższego orzeczenia apelację wniosła Prokuratura Rejonowa w Szubinie z siedzibą w Żninie, zaskarżając je na niekorzyść oskarżonego, zarzucając dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku a mającego istotny wpływ na jego treść, polegającego na uznaniu, iż zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna w stosunku do oskarżonego, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w postulowanym zakresie.

Zmiana wyroku była konsekwencją uznania za słuszny zarzutu skarżącego a dotyczącego braku racjonalnych przesłanek, odwołujących się do ustawowo określonych zasad, na uzasadnienie podjętej przez Sąd Rejonowy decyzji w zakresie zastosowania instytucji oddziaływania probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Błąd sądu I instancji polegał na wyciągnięciu nieprawidłowego wniosku z ustalonych faktów odnośnie wcześniejszej karalności sądowej oskarżonego oraz okoliczności popełnienia przez niego przedmiotowego czynu.

W ocenie sądu odwoławczego brak jest – jak to słusznie postrzega apelujący - w stosunku do oskarżonego takich okoliczności, które przemawiałyby za możliwością orzeczenia wobec niego, po raz kolejny, kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Art. 69 § 1 i 2 k.k. ustanawia, zgodnie z jego treścią, prawo sądu do oceny tej sytuacji, w której wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności należałoby warunkowo zawiesić. Ta instytucja oddziaływania probacyjnego nie może być zastosowana wtedy, gdy charakter sprawy, okoliczności towarzyszące popełnieniu przestępstwa, jego społeczna szkodliwość, cechy sprawcy czy wreszcie взгляд na społeczne oddziaływanie kary, przeciwko temu przemawiają. Analiza okoliczności ustalonych w przedmiotowej sprawie musi prowadzić do wniosku, iż brak jest racjonalnych przesłanek a wymaganych regulacją ustawową aby z takiej formy złagodzenia odpowiedzialności karnej móc skorzystać wobec podsądnego. Przede wszystkim brak jest podstaw do formułowania pozytywnej prognozy kryminologicznej, która mogłaby stać się przesłanką takiego rozstrzygnięcia.

W części motywacyjnej orzeczenia (strona 3 uzasadnienia) wskazano, iż sposób dotychczasowego życia i warunki osobiste R. K. pozwalają na zastosowanie instytucji oddziaływania probacyjnego jako wystarczającej dla osiągnięcia celów kary a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Wskazano także, iż w momencie popełniania przestępstwa oskarżony nie odbywał jeszcze kary pozbawienia wolności. Powyższe okoliczności nie mogą być słuszną argumentacją, przywoływaną na uzasadnienie prawidłowości podjętej decyzji o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary.

Takie rozstrzygnięcie nie znajduje przede wszystkim potwierdzenia w ustalonej, wcześniejszej wielokrotnej karalności sądowej oskarżonego, w tym za przestępstwa z art. 244 k.k. oraz w naruszeniu przedmiotowym czynem aż czterech zakazów, ustanowionych wcześniejszymi orzeczeniami skazującymi. Takie rozstrzygnięcie, zdaniem sądu odwoławczego, nie spełniłoby celów kary w zakresie prewencji indywidualnej, oddziaływania wychowawczego i zapobiegawczego. Popelnienie przestępstwa w okresie prób, wynikających z wcześniejszych wyroków skazujących, dopuszczenie się ponownie tożsamego czynu zabronionego, działanie w krótki czas po wydaniu czterech wyroków skazujących wskazuje na lekceważące traktowanie orzeczeń sądowych i ustanowionych nim zakazów. To właśnie sposób dotychczasowego życia R. K. wskazuje, że zapadłe rozstrzygnięcie – w kwestionowanym zakresie – było niezasadne. Powyższe nie daje także jakichkolwiek racjonalnych przesłanek do formułowania tezy, iż ponowne warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności będzie wystarczające dla zrealizowania jednego z podstawowych celów kary, tj. zapobieżenia powrotności do przestępstwa.

Wobec powyższego, koniecznym stało się, przy respektowaniu zasady określonej w art. 454 § 2 k.p.k., dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności a zawartego w punkcie 2. Tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności będzie wynikiem prawidłowej oceny ustalonych okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynu oraz analizy danych

osobopoznawczych podsądnego i jako spełniająca wymogi określone dyrektywami art. 53 k.k. uznana być musi za karę prawidłowo wymierzoną. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy jednocześnie zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowania odwoławcze i jego wydatkami obciążając Skarb Państwa.